

UNA SETMANA SANTA ESPECIAL

per CATALINA TERRATS I OLIVER,
monja de Sant Pere de les Puel·les

Amb aquest Diumenge de Rams hem iniciat la Setmana Santa en la qual seguim i revivim pas a pas els darrers dies de la vida de Jesús, no com una realitat aïllada del conjunt de la seva vida sinó com la culminació de la seva missió i del seu pas per aquest món, que el va portar fins a l'entrega total de la seva vida, la realització del seu Misteri Pasqual.

Mai no hem celebrat una Setmana Santa com aquesta, amb unes circumstàncies tan especials com les que estem vivint. No hi haurà celebracions, les esglésies estaran tancades, cada cristià la viurà interiorment, i qui sap si aquest any serà viscuda més profundament que mai. Avui no hi ha hagut signes externs, els nens i les nenes no han pogut anar a beneir els palmons i els rams per aclamar Jesús a la seva entrada a Jerusalem. El Divendres Sant adorarem la Creu en silenci, amb tot el cor. Que propera se'ns farà la desolació i l'abandó de Jesús, i la impotència dels qui al peu de la creu l'acompanyaven! Com el gra de blat que cau a terra i mor, Jesús havia de morir per donar vida a tota la humanitat. Creiem que en la creu de Jesús hi ha recollit tot el dolor de la humanitat, i el gran dolor que aquests dies vivim tan a prop. Per la Vetlla de Pasqua no farem el foc nou per encendre el ciri pasqual i les nostres espelmes, que significa la llum del Crist ressuscitat, però la seva llum il·luminarà i omplirà de joia el nostre cor.

En aquests moments ens pot anar bé recordar alguna de les frases del papa Francesc a la plaça de sant Pere parlant de la creu: «Enmig de la tempesta que està vivint el nostre món Jesús vol despertar i revifar la nostra fe pasqual. Tenim una àncora: en la seva Creu hem estat salvats. Tenim un timó: en la seva Creu hem estat rescatats. Tenim una esperança: en la seva creu hem estat guarits i abraçats, perquè res ni ningú no ens separi del seu amor redemptor. Enmig de l'aïllament, patint la manca de tantes coses, escoltem un cop més l'anunci que ens salva: He ressuscitat iestic amb vosaltres! El Senyor ens interpel·la des de la seva Creu a trobar la vida que ens espera, a potenciar, reconèixer i incentivar la gràcia que ens habita. Abraçar la seva Creu és animar-se a abraçar totes les contrarietats del temps present, abandonant per un instant el nostre afany d'omnipotència i possessió per donar espai a la creativitat que només l'Esperit és capaç de suscitar. En la seva Creu hem estat salvats; deixem que sigui ella la que enforteix la nostra esperança, sosté els nostres projectes i obre camins que ens ajuden a tenir cura els uns dels altres. Abraçar la Creu del Senyor és abraçar l'esperança. Aquesta és la força de la fe, que allibera de la por i dona esperança. Nosaltres avui, juntament amb Pere, descarreguem en el Senyor totes les nostres preocupacions, perquè Ell te cura de nosaltres».